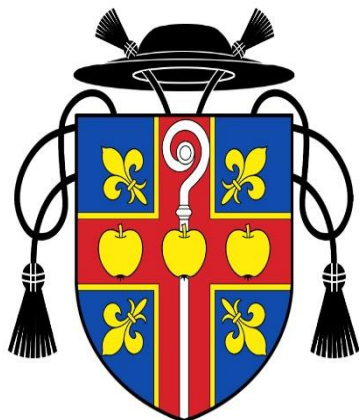

Farní list 127

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Moje oči uviděly Tvou spásu.“
(Lk 2,30)*

Vždy s Bohem

**MĚJME S LIDMI
TAKOVOU TRPĚLIVOST,
JAKO MÁ BŮH S NÁMI.**

@vzdysbohem

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Duben 2021:

- ***Všeobecný úmysl:*** *Modleme se za ty, kdo riskují život v boji za základní lidská práva v diktaturách, autoritářských režimech a nezřídka i v demokracii, které prochází krizí.*
- ***Národní úmysl:*** *Děkujeme za velikonoční radost a naději v životě nás křesťanů a prosíme, abychom byli světlem a solí země, jak to od nás svět právem očekává.*
- ***Farní úmysl:*** *Za dary velikonoční radosti, trpělivosti a pokoje a za otevřenost vůči vanutí Ducha svatého*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

rok se s rokem sešel a my stále vězíme v sevření koronavirové pandemie. Není to příjemné. Nicméně pomalu se nám rýsuje úleva v podobě postupujícího očkování.

Pár dnů předtím, než píšu tento úvodník, jsme slavili Slavnost svatého Josefa. Napadlo mne, co by nám tak k té dnešní naší situaci řekl on. Možná: „Máte ponětí, s čím jsme se museli potýkat my? Nejen s nemocemi, ale i s bídou, okupací naší země, nepochopením a posměšky sousedů a s nebezpečným psychopatem na knížecím trůně. Nebojte se. Je-li Bůh s vámi, kdo proti vám?“ Možná by to řekl úplně jinak. Chci tím jenom naznačit, že se lidé v minulosti dokázali

vypořádat s mnohem obtížnějšími situacemi. A netýká se to jen Sváté rodiny. Hledáme-li zdroj síly v Bohu, najdeme ho.

Začátek letošního dubna nám letos připadá na přelom doby postní a velikonoční. Na konci prvního dne tohoto měsíce začne večerem Zeleného čtvrtka velikonoční triduum. Velikonoční triduum nám každý den ukazuje něco jiného.

Zelený čtvrtek

Na Zelený čtvrtek se ukazuje především to, že Boží syn nepřišel proto, aby si nechal sloužit – on nic takového nepotřebuje, ale aby sloužil. Pohanská náboženství jsou založena na tom, že si lidé nejprve vymyslí modlu – boha ke svému obrazu a pak se s touto mrtvou modlou snaží provádět výměnný obchod. Pokaždé to stejné, jen v trochu jiném kabátě.

Skutečný Bůh je jiný. Sám přichází a postupně se nám zjevuje, od nás nic nepotřebuje, ale chce nám zcela zdarma darovat vše. Včetně sebe samého. Přichází pro nás udělat otrockou práci – jen abychom před ním konečně přestali utíkat a začali naslouchat jeho slovům, ve kterých se nám dostává život. A taky abychom ho i my následovali v jeho postoji služby.

Velký pátek

Jestliže nám Zelený čtvrtek připomíná Boží snahu nás opečovávat a starat se o nás, tak Velký pátek nám připomíná, jak moc se mohou naše představy o Bohu lišit od toho, jaký On skutečně je. Velký pátek – Boží tichost a pokora a naše arogance, naše domýšlivá skorovševědounost.

Boží syn odsouzen za rouhání od teologů (a také od davu věřících). Vydán na potupnou smrt a ukřižován. Všemohoucí přijímá bezmocnost. Nesmrtelný umírá. Jestli by Zelený čtvrtek žádný člověk nedokázal vymyslet, tak Velký pátek už teprve ne.

Bílá sobota

Odsoudili jsme a zabili Boha. Zlikvidovali jsme zachránce a budeme se raději zachraňovat sami. Rebel, který vybočoval a nezapadal do našich

plánů, utichl. Někdo je s tím dokonce spokojený a mne si ruče. Jenže vnímavým lidem něco chybí. Ti, kdo doufali, kdo měli naději, že se svět může stát lepším, jsou zarmouceni.

Neděle zmrtyvýchvstání

To nejlepší na konec. Boží láska je silnější než naše zloba, naše pýcha, naše intriky, naše omyly. Bůh nás ale neporáží a nevyhání – zve nás stále k sobě. Boží náruč konečně vidíme otevřenou dokořán: vždycky taková byla, ale hřích nám bránil to vidět.

Neděle Božího milosrdenství

Tato neděle už pochopitelně do tridua nepatří. Uzavírá nám velikonoční oktáv a už svým názvem rekapituluje to, o co o Velikonocích jde nejvíce. Abychom důvěřovali tomu, že Bůh je milosrdný a jeho milosrdnou lásku přijímali a sami se stávali milosrdnými.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ Svaté přijímání doporučujeme v tomto období přijímat na ruku.
- ⇒ Návštěvy kněze u nemocných budou až do odvolání pouze na vyžádání (telefonické, mailové, popř. jiné). Nemocní pochopitelně nemusejí žádat sami, mohou požádat samozřejmě i prostřednictvím svých blízkých.
- ⇒ Vzhledem k protiepidemickým omezením není u některých akcí jisté jejich konání nebo termín. Termíny konání celodíecézských sbírek k datu uzávěrky farního listu zatím nejsou stanoveny.
- ⇒ Kvůli rozestupům se do odvolání nekonají mše sv. v Sirákově
- ⇒ Prosíme vás proto všechny o trpělivost, plánování v této době není snadné. Sledujte prosím ohlášky a internetové stránky naší farnosti.

Duben:

- ⇒ 1. 4. (Zelený čtvrtek) – večer mše sv. na památku Večeře Páně, poté adorace

- ⇒ 2. 4. (Velký pátek) – den přísného postu; od 15 hod. křížová cesta s následujícím svatým přijímáním, od 16 hod. Velkopáteční obřady (se svatým přijímáním), po nich adorace
- ⇒ 3. 4. (Bílá sobota) – adorace, večer od 19:00 vigilie Zmrtvýchvstání Páně
- ⇒ 4. 4. (Neděle Zmrtvýchvstání Páně) – „neděle nedělí“; obvyklý nedělní pořad mši sv.
- ⇒ 5. 4. (Pondělí velikonoční) – mše sv. v Nížkově v 7 a v 8:30 hod.
- ⇒ 9. 4. (Pátek velikonoční) - pastorece nemocných v Nížkově (pouze na vyžádání); od 16:30 tichá adorace a sv. smíření
- ⇒ 11. 4. Neděle Božího milosrdenství
- ⇒ 18. 4. (3. neděle velikonoční) – nížkovská pout' (kostnice bude uzavřena)
- ⇒ 15. 4. (čtvrtek) - pastorece nemocných v Bukové (pouze na vyžádání)
- ⇒ 16. 4. (pátek) - pastorece nemocných v Poděšíně a v Sirákově (pouze na vyžádání)
- ⇒ 23. 4. (pátek) – svátek sv. Vojtěcha
- ⇒ 25. 4. (4. neděle velikonoční) – sbírka na kněžský seminář a formaci bohoslovců

➤ **Stručný výhled do dalších měsíců:**

- ⇒ 28. 5. (pátek) – Noc kostelů
- ⇒ 6. 6. (neděle) – Slavnost Těla a krve Páně
- ⇒ 27. 6. (neděle) – 1. sv. přijímání dětí v naší farnosti
- ⇒ 10. 7. (sobota) – jáhenské svěcení Pavla Jelínka (v Nížkově)

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... PROMLOUVEJ MÝMI SLOVY ŽIVOT

Moje dítě, miluji Tvá ústa, protože jsou má – připravená nechat se naplnit mými slovy. Víš, že jsem pomazal Tvé krásné rty mocí vdechovat život mrtvému světu? Zatímco ostatní používají svá ústa k šíření bezcenných slov, Ty, moje Princezno, máš výsadu měnit pohled lidí na svět a motivovat je k životně důležitým rozhodnutím, která je přivedou ke mně. Tvá slova budou cennější než ty nejvzácnější klenoty.

Chci, abys ke mně každý den přicházela v modlitbě, a já naplním Tvé rty láskou, moudrostí a povzbuzením a stvořím z tvých úst mistrovské dílo pro všechny, kteří Tě uslyší mluvit.

S láskou

Tvůj Král a Rádce

*Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně
S. R. Shepherd*

Okénko (nejen) pro mládež

Kérky na srdci

Gregory Boyle je kněz, který přes třicet let žije a působí mezi členy gangů v Los Angeles a o střípky ze svého života se podělil v knize s názvem „Kérky na srdci: síla milosrdenství bez hranic“. Nyní si můžete přečíst úryvek z této úžasné knihy.

Když se Jason objevil u mě v kanceláři, byla to jeho premiéra. Ačkoliv jsem ho znal takřka celý život, byl expert na odmítání jakýchkoli nabídek pomoci. Dosud odváděl svůj podíl špinavé práce pro gang a spíš by kývnul na nabídku prodávat crack než na cokoli jiného. Ve svém vzdoru vůči mně byl zabetonovaný. A přesto se jednoho dne objevil.

„Stal se zázrak? Nemůžu uvěřit, že jsi tady,“ řekl jsem.

Jason byl nezvykle ztišený a pokorný ve tváři. Rád bych se dozvěděl víc o tom, proč a jak se Jason toho dne ocitl v mé kanceláři. Byla to pro mě záhada. Z kouřových signálů jsem věděl jen o jeho naprosté

---

oddanosti gangu, distribuci drog a drobné kriminalitě. Nedokázal jsem si propojit jeho návštěvu s žádnou nedávnou událostí v jeho životě. Pořád jsem viděl jen toho bláznivého klučinu, kterého jsem potkal před patnácti lety a který neměl jinou možnost než nechat se vychovat ulicí.

Pošlu ho za jedním z našich lidí, kteří sledují pracovní nabídky, a ten ho pro změnu okamžitě pošle na pracovní pohovor. Za necelé dvě hodiny je zpátky a září vzrušením.

Stojí ve dveřích kanceláře a volá: „DOSTAL JSEM PRÁCI!“

„To je skvělé,“ já na to.

„Jo,“ odpoví. „Manažer řekl, že odpovídám popisu.“

Tím mě dostal. „No, myslím, že kdyby o tobě mluvili v pořadu America's Most Wanted (televizní pořad prezentující hledané zločince), asi by řekli, že „odpovídáš popisu“. Neřekl náhodou, že „splňuješ požadavky?“

Jason se uchechtne a praští se do čela: „Jo, tohle řek – splňuješ požadavky. Ach jo, na co jsem to myslel, odpovídáš popisu – jsem to ale vůl!“

Od toho dne se Jason objevoval pravidelně. Většinou se prostě jen tak stavil, aby mi ukázal, že je v pohodě.

„Konečně mi došlo, proč jsem byl tak dlouho mimo,“ řekne mi při jedné z návštěv a myslí tím své působení v gangu a prodávání drog. „Jo, teď už vidím, proč to všechno... Byl jsem prostě pořád strašně nasranej.“

Samozřejmě, proč by taky nebyl? Oba rodiče byli závislí na heroinu a Jason byl ponechán svému osudu, aby se vychoval sám.

„A teď to prostě nechávám všechno odplynout pryč – ten hněv, myslím,“ vysvětluje.

Při jedné z jeho návštěv se ho ptám: „Máme tedy všechno dohodnuto na sobotní křest tvojí dcery?“

„Jo, jo,“ řekne, „včera jsem jí koupil šaty, bude vypadat nádherně.“

Následujícího rána, cestou na pohovor slibující lepší pracovní pozici, byl Jason zastřelen. Někdo jel kolem, zahlédl ho a zřejmě veškerá jeho

minulost pro onu chvíli opět ožila. Pohřbil jsem ho o týden později a při zádušní mši jsem pokřtil jeho dceru.

Tehdy mě nově zasáhl úryvek evangelia, který se měl číst při obřadu. Ježíš říká: „Vy jste světlo světa.“ Ještě víc se mi líbí to, co Ježíš neříká: „*Jednoho dne, pokud se polepšíte a budete se vážně snažit, budete světlem.*“ Neříká: „*Pokud budete vzorem dokonalosti, pak se možná stanete světlem.*“ Nikoli. Říká napřímo: „Vy jste světlo.“ Je to pravda o vás, která jen čeká, až ji objevíte.

Takže, pro Boha, ani hnout! Není potřeba se nakrucovat, abyste byli čímkoli jiným, než jste. Jason byl, kým byl. Udělal spoustu chyb, nebyl dokonalý a pořádnou část jeho života ho ovládal vztek. A přesto byl světlem světa. Odpovídal popisu.

Aneta Pokorná

Okénko (nejen) pro seniory

Neživoříme jen?

Chudoba kdysi dohnala jednu východoevropskou rodinu k tomu, aby zpřetrhala své kořeny a emigrovala do Ameriky. Jejich přátelé a příbuzní se s nimi naposledy sešli a přinesli jim jako dárek na rozloučenou chléb a sýr. Byli stejně chudí jako oni, a tak si nic jiného nemohli dovolit. Měli tedy dost chleba a sýra, aby s ním dopluli až do Nového světa. Cestovali v podpalubí starého zaoceánského parníku a rozhodli se raději zůstat po celou cestu v kabině, aby nerozházeli své skrovné úspory. Všechno jejich jídlo byl jen chléb se sýrem – a tak to šlo po celé týdny. Poslední večer, který měli na lodi strávit, nejmladší dítě, devítiletý chlapec, uprosil svého otce, aby mu dovolil alespoň jedno jablko, protože už mu bylo z chleba a sýra špatně. Otec mu – až po velikém přemlouvání – váhavě dal nějaké drobné, aby tedy šel nahoru a jablko si koupil. A dal mu také přísný příkaz, aby se pak okamžitě vrátil do kabiny. Chlapec tedy odešel, a když se po dost dlouhé době nevracel, rodiče dostali strach a otec se vydal na palubu, aby ho našel. Nahlédl do lodní jídelny a k svému ohromení viděl chlapce, jak si, obklopený exotickými lahůdkami, pochutnává na skvělé

večeři. Otec si představil její cenu a vyřítit se vpřed, aby synovi vyčinił, ale hned první slova ho zastavila: "Ale tati, vždyť je to všecko zadarmo! Mohli jsme to mít od začátku. Bylo to v ceně lístku, a my žili jen o chlebu a sýru!"

Jak často se i my během naší životní plavby živíme jen chlebem a sýrem a vůbec si nevšimneme, co všechno je vlastně v ceně lístku. Je to především přítomnost a moc Pánova Ducha, který v nás přebývá!

*z knihy: Bůh ukrytý v příbězích,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství
vybrala Jana Vosmeková*

Inspirace ke svatosti

Svatá Zita

Kdy žila: 1218-1278

Liturgický svátek: 27. 4.

Stupeň slavení: připomínka

Patron: patronka domácích zaměstnanců, hospodyní a poslíčků; je považována i za pomocnici při hledání ztracených věcí

Zita byla povoláním služebná. Svojí trpělivou prací a srdečností si postupně získala všechny lidi okolo sebe.

Narodila se v Itálii do chudé křesťanské rodiny. Už od malička milovala Boha a sama sebe se ptala, zda to, co právě dělá, se pánu Bohu líbí. Toto uvažování bylo pro ni v životě rozhodující.

Aby pomohla své chudé rodině, začala ve dvanácti letech pracovat v domě pana Fatinelliho, který byl bohatým obchodníkem a měl dosti tvrdou, mrzutou a krutou povahu. Jeho manželka byla zase panovačná, proto to Zita neměla z počátku vůbec jednoduché. Navíc mnoho volného času trávila v kostele a modlitbou, což se jejím zaměstnavatelům moc nelíbilo a připadalo jim to podezřelé. Zastání nenašla ani u jiných sloužících, kteří se jí často vysmívali kvůli její zbožnosti.

Ovšem úkoly plnila na výbornou a vynikala svojí pracovitostí. A tak si postupně získala náklonnost svých pánů i spolusloužících. Postupně dostávala stále důležitější úkoly, až se z ní stala představená služebnictva.

Další její předností byla štedrost. Například si odříkávala jídlo a část z něj schovávala pro chudé, s kterými se o něj dělila. Často také opravovala své obnošené šaty jen proto, aby jim je mohla darovat. Ovšem nenechte se mýlit, sama se o sebe dobře starala a chodila vždy upravená a pěkně oblečená, ač v jednoduchém stylu.

V domě Fatinelliho vzorně sloužila přes čtyřicet let. V šedesáti letech onemocněla zimnicí a této nemoci také podlehla.

„Izidoor“

Mše svaté s intencemi v dubnu 2021

Čtvrtek 1. dubna Zelený čtvrtek	18:00 Za kněze, kteří působili a působí v naší farnosti
Pátek 2. dubna Velký pátek – památka Umučení Páně	15:00 Křížová cesta 16:00 Velkopáteční obřady
Sobota 3. dubna Slavnost zmrtvýchvstání Páně – vigilie	19:00 Za nově pokřtěné
Neděle 4. dubna Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	7:00 Za rodiče Dienerovy a syna, rodiče Holcmanovy a duše v očistci 8:30 Za farnost 10:00
Pondělí 5. dubna Velikonoční pondělí	7:00 Za nenarozené děti a jejich rodiče 8:30 Za patera Josefa Mokrého, rodiče, sourozence a celou přízeň
Úterý 6. dubna	18:00 Za rodiče Veselých, rodiče Musilovy, jejich rodiče, sourozence a duše v očistci

Středa 7. dubna	18:00 Za Zdeňka Bublána, matku, bratra, Josefa Šimanovského, rodiče, a rod Kopeckých a Jarošů
Čtvrtek 8. dubna	18:00 Za Marii Pojmonovou, manžela, sestru Alenu, bratra Josefa, oboje rodiče a duše v očistci
Pátek 9. dubna	18:00 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 10. dubna	7:30 Za rodiče Špinarovy, snachu Renatu a celou přízeň
Neděle 11. dubna 2. neděle velikonoční	7:00 Za farnost 8:30 Za Jaroslava Baumruka, rodiče, sourozence a Boží požehnání pro celou přízeň 10:00
Pondělí 12. dubna	18:00 Za Františka Dočekala, oboje rodiče, rodinu Dočekalovu a duše v očistci
Úterý 13. dubna	18:00 Za všechny oběti pandemie koronaviru a za útěchu Ducha svatého, víru, naději a lásku pro pozůstalé
Středa 14. dubna	18:00 Za Vladimíra Kašpárka, manželku, její dvě sestry, rodiče Eliášovy, jejich děti a duše v očistci
Čtvrtek 15. dubna	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 16. dubna	18:00 Za rodinu Perničkovu, Němcovu a Havlíčkovu a Boží požehnání pro celou rodinu
Sobota 17. dubna	7:30 Za Josefa a Jitku Frömlovy a celou živou i zemřelou přízeň a duše v očistci

<p>Neděle 18. dubna 3. neděle velikonoční Titulární slavnost kostela v Nížkově (pout')</p>	<p>7:00 Za farnost 8:30 Za Jaroslava Dočekala, živou i zemřelou rodinu Dočekalovu a Hanusovu 10:00 Za Marii a Josefa Pojmonovy, oboje rodiče a za živé i zemřelé těchto rodin</p>
<p>Pondělí 19. dubna</p>	<p>18:00 Za všechny nemocné, opuštěné a strádající a za duše v očistci</p>
<p>Úterý 20. dubna</p>	<p>18:00 Za dar zdraví a Boží ochranu a požehnání pro celou rodinu</p>
<p>Středa 21. dubna</p>	<p>18:00 S prosbou za dar zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu</p>
<p>Čtvrtek 22. dubna</p>	<p>18:00 Za Vojtěcha a Jaroslava Baumruka a živou a zemřelou rodinu</p>
<p>Pátek 23. dubna Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hlavního patrona pražské diecéze</p>	<p>18:00 Za Marii a Jaroslava Novotných, oboje rodiče, Důstojného pána Jana Ledvinku a duše v očistci</p>
<p>Sobota 24. dubna</p>	<p>7:30 Za dar víry, zdraví a Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro rodiny Mokrých, Rybovu, Haincovu a Husákovu</p>
<p>Neděle 25. dubna 4. neděle velikonoční</p>	<p>7:00 Za farnost 8:30 Za Vlastu a Stanislava Bártovy, oboje rodiče, sourozence a duše v očistci 10:00 Za Jana Košáka, rodiče, rodinu Augustinovu a celou živou a zemřelou přízeň</p>
<p>Pondělí 26. dubna</p>	<p>18:00 Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a celou živou i zemřelou přízeň</p>

Úterý 27. dubna	18:00 Za Františka Toufara, rodiče, rodiče Kolouchovy a celou živou i zemřelou přízeň
Středa 28. dubna	18:00 Za pronásledované křesťany a milost obrácení pro jejich pronásledovatele
Čtvrtek 29. dubna Památka sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve	18:00 Za Jiřinu a Jana Jarošovy a živou i zemřelou rodinu
Pátek 30. dubna	18:00 Za Boženu Tonarovou a manžela, Milana Zvolánka, rodiče, za duše v očistci a za živou i zemřelou rodinu a přízeň

Změny vyhrazeny

Modlitba

Maria, Nejmocnější, bezmocná, Královno, Matko Boží,
nauč nás pokoře, abychom bezmoc mohli vzít jako dar z Božích rukou.

Možná není nic cennějšího.

Kdyby byl dobrý Bůh mohl dát Panně Marii něco víc než bezmoc, dal by.

Maria, Královno nás všech bezmocných, přimlouvej se za nás!

Alena Lavičková, Schönstattské hnutí

Tabulka lektorů v dubnu 2021

ČT	1			Chromá H.		
PÁ	2					
SO	3					
NE	4	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Strašilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přimluy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	5			Jindrová V.		
ÚT	6			Bártová J.		

ST	7			Laštovičková M.		
ČT	8			Chromá H.		
PÁ	9					
SO	10					
NE	11	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	12			Jindrová V.		
ÚT	13			Bártová J.		
ST	14			Holcmanová Z.		
ČT	15			Chromá H.		
PÁ	16					
SO	17					
NE	18	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	19			Jindrová V.		
ÚT	20			Bártová J.		
ST	21			Laštovičková M.		
ČT	22			Chromá H.		
PÁ	23					
SO	24					
NE	25	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	26			Jindrová V.		
ÚT	27			Bártová J.		
ST	28			Holcmanová Z.		
ČT	29			Chromá H.		
PÁ	30					

Zdena Holcmanová

Tweetuj s Bohem

Co se odehrává během Velikonoční vigilie?

Tradice křesťanů scházet se v tu noc, kdy Ježíš vstal z mrtvých, je velmi dlouhá. Trávili tuto noc modlitbou, zpěvem a čtením z Písma. Eucharistie se slavila za svítání, protože Ježíš vstal těsně před východem slunce. Byla ještě tma, když ženy přišly k jeho hrobu a uslyšely: „*Není tady. Byl vzkříšen, jak řekl*“ (MT 28,5-6). Velikonoční vigilie je nejdůležitějším svátkem liturgického roku. Pouze díky zmrtvýchvstání dává smysl všechno, co Ježíš řekl a udělal. Skrze své zmrtvýchvstání slibuje věčný život i nám!

SLAVNOST VELIKONOČNÍ SVÍCE

Velikonoční vigilii zahájíme tím, že se shromáždíme ve tmě. Vně nebo uvnitř kostela se zapálí a požehná oheň. Zapaluje se od něj velikonoční svíce, která symbolizuje Krista, naše světlo. Jáhen nebo kněz nese svíci temným kostelem a třikrát zpívá: „*Světlo Kristovo.*“ Všichni pak odpoví: „*Sláva tobě, Pane.*“ Potom se od jediného plamene velikonoční svíce zapálí malé svíce všech shromážděných a temný kostel se najednou rozzáří světlem.

BOHOSLUŽBA SLOVA

Během Velikonoční vigilie se čte sedm čtení ze Starého zákona, která ukazují, jak se Boží plán spásy lidstva během času postupně rozvíjel. Po každém čtení následuje žalm a modlitba. Čtení zahrnují příběh o stvoření (GN 1,1-2,2), obětování Izáka (GN 22,1-18) a vysvobození z egyptského otroctví (EX 14,15-15,1). Čtou se také úryvky z proroků o novém Jeruzalému (IZ 54,5-14), spásy pro všechny lidi (IZ 55,1-11), prameni moudrosti (BAR 3,9-4,4) a o novém duchu a novém srdci, které nám Bůh chce dát (EZ 36,16-17; 18-28). Pak se zpívá Sláva. Stejně jako Aleluja se nezpívalo od začátku postní doby. Rozsvítí se všechny světla spolu se svíčkami na oltáři a rozezní se kostelní zvony. Je to největší slavnost roku, protože během této noci Ježíš skutečně vstal z mrtvých! Pak slyšíme slova sv. Pavla, že Kristus, který

jednou vstal už nezemře (ŘÍM 6,3-11). Předtím, než se bude číst evangelium, se slavnostně zazpívá Aleluja: „Aleluja! Kristus žije!“

KŘESTNÍ BOHOSLUŽBA A SLAVENÍ EUCHARISTIE

Velikonoce jsou prvořadým časem pro přijetí křesťanského života. Když ti, kteří mají být pokřtěni stojí s knězem před křtelnicí, prosíme Boha, aby požehnal křestní vodu. Litaniemi ke všem svatým prosíme jednoho světce za druhým, aby se přimlouval za nás a za ty, kteří budou pokřtěni. V modlitbě, kterou kněz žehná vodu, slyšíme o dějinách naší spásy. Katechumeni (kandidáti křtu) poté, co se zřeknou zla a ďábla a vyznají Ježíše jako svého Spasitele, přijmou křest a biřmování. Pak všichni věřící obnoví své křestní sliby. Na znamení nového života, který křtem začíná, jsou všichni pokropeni křestní vodou. Bůh v tuto noc přivedl Ježíše opět k životu a slíbil nám, že budeme také vzkříšeni. Dalo by se říct, že skrze křest umíráme a jsme s Kristem vzkříšeni a začínáme s ním nový život. Velikonoční vigilie je pak završena radostným a slavnostním slavením eucharistie.

ŽEHNÁNÍ VELIKONOČNÍ SVÍCE

Velikonoční svíce je symbolem Krista. Stává se to zřejmým v okamžiku, kdy kněz na této velké, robustní svíci vyznačí kříž, první a poslední písmeno řecké abecedy (alpha a omega) a letopočet. Pak říká: „*Kristus včera i dnes, začátek i konec, alfa i omega, Kristus je Pán všech věků, on vládne dějinám, jeho je království i moc i sláva po všechny věky věků. Amen.*“ Kněz vezme pět kadidlových zrn jako připomínku pěti Kristových ran na kříži. Symbolizují oběť jeho života, který zcela věnoval Bohu. Tato zrna pak kněz zasadí do svíce a přitom říká: „*Pro své slavné svaté rány kéž nás chrání a zachrání Kristus Pán ukřížovaný.*“ Když zapaluje velikonoční svíci, říká: „*Ať slavné Kristovo vzkříšení naši tmu ve světlo promění.*“

Při Velikonoční vigilii oslavujeme Ježíšovo zmrtvýchvstání svícemi, čtením o Božím plánu spásy, křtem a eucharistií.

Převzato z knihy Tweetuj s Bohem, upraveno, Marie Bruknerová

Na faře vypukla doba přípojková

Různí lidé označují dnešní dobu různě. Takže si zde dovolím také přispět se svou troškou do mlýna. Možná vás to překvapí, ale v červenci 2020 vypukla na faře „doba přípojková“.

Za dobu devíti měsíců od července 2020 do března 2021 se mi „poštěstilo“, že jsem musel řešit pět přípojek: vodovodní na faru, vodovodní na hřbitov, kanalizační na faru, elektrickou na faru a sdělovací na faru. Už zbývají snad jen dvě. Elektrická přípojka do kostela, která téměř jistě přijde také na řadu, a plynovodní přípojka na faru. Vůbec bych se tak nedivil, kdyby brzy došlo k naplnění počtu sedmi jako čísla plnosti.

Když připomenu, že fara i areál kostela včetně pozemku starého hřbitova jsou památkově chráněné, a že to má vliv i na technické řešení některých přípojek, tak vám asi bude jasné, že nebylo vše tak úplně jednoduché, jak by si člověk přál. Na druhé straně na tomto místě musím velmi kladně ocenit přístup zdejších památkářek.

K přípojkám se ve stejné době přidružila také jednání, týkající se investic jiných osob na našich pozemcích, zvláště pak obnovy hrobu ruského vojáka Varsockého na starém hřbitově a geometrického plánu na vodovodním řadu do Špinova.

Ke shora uvedenému výčtu se sluší zmínit navíc i evergreen oprav obou našich rybníků. Shodou okolností se přidala také investice na posvěcené budově – začala jednání ohledně přípravy opravy krovu na našem farním kostele.

Mohl bych zmínit ještě další opravy, které jsou v řešení nebo na řešení čekají, ale i tak je snad zřejmé, že si na nedostatek oprav na farním majetku opravdu nemohu stěžovat. Nejen na kostele je totiž práce „jak na kostele“. To jen tak pro vaši představu, co všechno třeba může dělat farář, když se zrovna nemodlí, nechodí za nemocnými, nepřipravuje na přijetí svátostí, neučí náboženství nebo nedělá pokladníka.

P. Zdeněk Sedlák

Ranní péče o duši

Mnoho křesťanů ví, že by se ráno měli modlit, ale přesto nedělají nic anebo mají s modlitbou velké problémy. Co s tím?

Proč se ráno modlit?

Vypomohl bych si s podobností s péčí o tělo: tak jako ráno člověk dbá o to, aby jeho tělo bylo v dobrém stavu, dobře fungovalo a líbilo se i ostatním lidem (proto se myje, češe, obléká, jí či zdraví s blízkými lidmi), podobně je třeba i duši pro její dobré „fungování“ trochu „učesat“, „umýt“, „nakrmit“, pozdravit našeho Otce a případně si vyprosít požeňání pro celý den. Kdyby člověk více dní po sobě nedbal o své vlastní tělo, měl by žaludeční potíže z hladu, dostal žloutenku z nedostatku hygieny nebo by se mu ve vlasech uhnízďily vši. Podobně i duše strádá tím, že přestane hovořit s Pánem, který ji stvořil. Duše, která se nemodlí a neprosí o lásku, chřadne a může duchovně onemocnět.

Platí to i naopak. Bůh je Stvořitel všech věcí i lidí a čím více jsme spojeni s Bohem (např. skrze modlitbu), tím více jsme schopni i opravdově a správně milovat sebe i ostatní lidi. Pak budeme na zemi opravdu šťastní.

Ranní péče o duši

Ježíš řekl, že „kdyby člověk získal celý svět, ale ztratil svou duši, jakou náhradu dá za svou duši“?

Každá modlitba je vyjádřením našeho vztahu s Bohem. Pokud máme Boha rádi, tak s ním rádi mluvíme. Jak říká sv. Terezička: „rádi k Němu zalétneme svou myslí a svým srdcem, vděčně k Němu zavoláme“. Už jen třeba když poděkujeme za to, že nám dal tento nový den, a vyprosíme si trochu více lásky jak pro dobré a radostné okamžiky, ale také především pro ty obtížné a pro různé zkoušky.

Boj o modlitbu

Modlitba je darem Božím a jedním z nejkrásnějších úkolů a poslání na zemi je modlit se a milovat. Modlitba je sjednocování se s Bohem, není

to jen nějaké odříkání něčeho nebo splnění si nějaké povinnosti. Ale je pravdou, že člověk o modlitbu musí bojovat. Jestli už od rána chci dobře žít, tak se musím modlit, prosit o Jeho lásku, dobro, trpělivost a mnoho jiného. Protože každý člověk žije tak, jak se modlí a modlí se tak, jak žije. Pokud je na prvním místě Bůh, rád udělám něco z lásky k někomu, i když musím sám sebe přemáhat. Hlavním bojem o modlitbu je boj o věrnost a vytrvalost v modlitbě.

Sv. Terezie z Avily, velká učitelka modlitby, říká: „*je důležitá především velká dávka rozhodnosti na začátku*“. Záleží na pevném a rozhodném předsevzetí, které si člověk napíše třeba velkým písmem na papír a umístí si ho na místo, kde jej určitě nepřehlédne. Zároveň je důležité nebát se začínat stále znovu, nenechat se odradit neúspěchem.

Jak se modlit?

Je důležité vyhradit si pro modlitbu pevný čas a také určité místo. Někdo by řekl, že se stačí modlit při cestě do školy. Mimořádně je to určitě možné, ale není to dobré dělat pravidelně. Také se člověk neobléká a neupravuje nebo nesnídá po cestě do školy. Kolik času modlitbě věnovat? Kolik času věnuješ svému tělu? Myslím si, že bychom měli duši věnovat alespoň pět minut. To možná znamená vstát o 10 minut dřív, a tím pádem i třeba jít večer dřív spát.

Měli bychom se modlit určitě ty krásné, naučené modlitby jako jsou: Otče náš, Zdrávas Maria a prosba o ochranu Andělů strážných. Také nějaké poděkování a prosba vlastními slovy by neměla chybět. Je dobré si přečíst nebo si alespoň připomenout nějaký verš z Písma sv., především z Evangelii. Nebo z nějaké dobré duchovní knihy. Dát si předsevzetí v čem bych se chtěl dnes alespoň o trošku zlepšit.

Někdy si uděláme na modlitbu více času, někdy možná i méně, ale bojujeme o věrnost v modlitbě.

Na závěr bych vás rád povzbudil, abyste zkusili ve vašem životě konat co nejvíce dobra všude tam, kde vám to bude možné. Časem zjistíte a pochopíte, že na to sami nestačíte.

Naši předkové tuto zkušenost totiž krásně vyjadřovali rčením: „*Bez Božího požehnání marné lidské namáhání.*“ A to je další důvod, proč se modlit vždy na začátku každého dne.

P. Damián Škoda

Zdroj: *Časopis In! – dívčí svět, březen 2011 (upraveno)*

Zpracovala Marie Bruknerová

Zpráva z blízkého východu

04:45 IZRAEL, JERUSALEM, PESAH, ROK 33

Pomalů se rozednívalo. Vojáci, kteří drželi stráž u Ježíšova hrobu seděli na kamenech. Někteří klábosili, jiní podřimovali a další se rozespale protahovali. Všichni nedočkavě očekávali chvíli, kdy jim tato služba skončí. Přišlo jim směšné, že jich k hrobu tohoto Galilejce poslali celou stovku. Jak by se báli, že jim mrtvý uteče.

„*Byl to chudák,*“ utrousil jeden voják a pokynul směrem ke hrobu.

„*Jsem přesvědčený, že byl nevinný.*“

„*Hm, to už je stejně jedno,*“ zabručel druhý a kopl do kamene, který se mu válel u nohy. Vyletěl do vzduchu a narazil do skály. Jakmile kámen dopadl na zem, ozvalo se burácení hromu, země se zachvěla a krajinu ozářilo ostré světlo. Vojáci jako na povel vyskočili na nohy a ustrašeně se rozhlíželi. Kousek od hrobu se zjevila obrovská zářící postava. Byl to anděl.

Uchopil kámen, jímž byl zavalený vchod do hrobu, a lehce, jako by to bylo peříčko ho odvalil stranou. Pak se postavil vedle vchodu. Za malý okamžik z hrobu vyšla postava v zářivém obleku. Ježíš! Anděl se mu uklonil. Římsí vojáci padli k zemi jako mrtví. Tiskli obličeje k zemi a neodvážili se ani hnout.

Panika! Je pryč!

Potom vše utichlo a krajina potemněla. Vojáci opatrně vzhledli, a když zjistili, že anděl i Ježíš zmizeli, utíkali k zadní bráně a dál do města. „*Musíme k Pilátovi,*“ zavelel jeden a ostatní slepě poslechli. Tu jim zkřížili cestu kněží. „*Je nutné tu novinu oznámit veleknězi, to je zákon,*“ řekli. Zmatení vojáci neměli na vybranou. Stejně to praskne. Musí se

přiznat, že nesplnili úkol. Ale třeba se jich Kaifáš před Pilátem zastane, když to všechno vymyslel. V domě velekněze začali zmateně popisovat, co se vlastně stalo: „*Ten ukřižovaný byl Boží syn. Vyšel z hrobu jako vítěz!*“

Kaifáš strnule seděl v křesle a bledl. „*Nikomu nesmíte říct, co jste viděli.*“ „*To je pěkné, a jak máme vysvětlit, že je hrob prázdný?*“ „*Řekněte, že mrtvého ukradli učedníci,*“ naváděli vojáky kněží. „*No jistě,*“ ušklíbli se „*a Pilát nás dá popravit.*“ „*S Pilátem to domluví,*“ ozval se Kaifáš a každému nechal vyplatit značné peníze.

Zoufalství a bolest?

Zírala do prázdného hrobu a srdce jí svíral zármutek. „*Proč pláčeš?*“ ozvalo se pojednou kousek od ní. „*Koho hledáš?*“ Zvedla zrak a přes závoj slz viděla jakéhosi muže. Bude to zahradník, pomyslela si. „*Pokud jsi ho odnesl, řekni mi, kde ho najdu,*“ žádala. Muž ji chvíli pozoroval a potom řekl: „*Marie...*“ „*Mistře!*“ vykřikla radostí a padla Ježíši k nohám, chtěla ho obejmout. „*Nedotýkej se mě,*“ zarazil ji Ježíš. „*Dosud jsem nevystoupil k Otci. Běž však k mým učedníkům a vyříd jim, že brzy vystoupím do nebe. Že na ně čekám v Galileji.*“

Jakmile našla učedníky, vyprávěla jim o svém setkání „*Byl to Ježíš,*“ sdělovala nadšeně. „*Září jako slunce, je krásný, je živý!*“ Většina učedníků nevěřila. Ale tomu nadšení nešlo odolat. „*Co říkal? Vzkázal nám něco?*“ „*Mám vyřídít, že se chystá vystoupit k Otci*“ odvětila radostně Marie. „*Ale ještě předtím se s vámi chce setkat v Galileji. Hlavně s tebou, Petře.*“ „*Hlavně se mnou?*“ vydechl Petr. Srdce se mu stáhlo úzkostí! Vybavilo se mu, jak Ježíše několikrát zapřel a strašlivě toho litoval.

Nyní zatoužil po setkání s ním – potřebuje se ujistit, že mu odpustil. Bez přemýšlení vyběhl ven.

„*Tomáši, Marie, Jane, Marto, Josefe, Katko.... Chci se s tebou setkat.*“

Ježíš

Zdroj: Časopis In! – dívčí svět, duben 2014

(upraveno)

Zpracovala Marie Bruknerová

C.S. Lewis: Úvahy nad žalmy

Autor bestselleru *Letopisy Narnie* a profesor středověké a renesanční literatury na univerzitě v Cambridge v této útlé knize úvah nad vybranými žalmi přináší nový pohled na tuto knihu Bible. Ačkoliv autor sám v úvodu upozorňuje, že není hebraista biblický literární kritik, historik zabývající se dějinami starověku ani archeolog, přesto je tato čtivá kniha mnoha odborníky doporučována jako jeden z nejlepších komentářů ke knize Žalmů.

Lewis píše tuto knihu podle vlastních slov jako „amatér pro amatéry“ a protože má navíc literární talent, podařilo se mu napsat skutečně zajímavou knihu. Některé pasáže vyžadují možná větší soustředění čtenáře, ale myslím, že něco objevného v ní může nalézt každý, kdo knihu Žalmů alespoň trochu zná.

Bernhard Meuser: Youcat. Kurz víry. Vše, co je dobré vědět o křesťanství.

Další kniha z řady Youcat (katolického katechismu pro mladé). Kurz víry „navazuje na základní publikaci celé této edice – „žlutý“ Youcat ... a do větší hloubky se věnuje základním tématům katolické víry a morálního učení.“ Jak se píše přímo v této publikaci, je *Kurz víry*: „určen především mladým lidem, a to z věřícího i nevěřícího prostředí. Potřebný impuls k dospělejší víře v ní najdou i další zájemci: konvertité nebo lidé, kteří se připravují na přijetí svátostí ... nebo se po období deziluzí do církve vracejí.“

Ohledně věkové hranice odhadují, že dospívajícím pod 15 let by styl knihy ještě činil značné obtíže. Autor totiž u čtenáře předpokládá určité schopnosti a přehled, který bohužel nemají ani někteří dospělí, natož potom žáci základní školy. Místy například Meuser prezentuje na nějakou otázku bez výrazného oddělení nebo komentáře protichůdné názory různých stran, a samozřejmě předpokládá čtenáře natolik zralého, že se v tomto stylu bez obtíží orientuje.

Knihy je napsána svěžím, čtivým, a přitom nepodobivým jazykem, který má potřebný spád. Text vhodně doplňují fotografie, reprodukce uměleckých děl i místy rozpustilé ilustrace. Autor se nebál vyjádřit jasně a jednoznačně svůj názor, ačkoliv to některým čtenářům nemusí být po chuti nebo jim to nemusí být ihned srozumitelné. Nestydí se ani čtenářům připomenout, že být křesťanem člověka někdy může (a musí) bolet – a že našeho Pána Ježíše Krista to kvůli nám na kříži bolelo také a hodně. Osvěžujícím dojmem působí i řada citátů známých osobností, kterými autor dokládá svá tvrzení.

P. Zdeněk Sedlák

Malé katechetické okénko

Spásná hodnota náboženství a úcta k člověku

Spásná hodnota náboženství

Na podnět jednoho zkušenějšího a moudřejšího kněze bych se zde chtěl zamyslet nad otázkou: „Co je to vlastně spásná hodnota náboženství?“

Je to míra, která nám říká především to, nakolik nám to které náboženství pomáhá jednak na naší cestě k našemu životnímu cíli – a tím cílem je společenství s Bohem (tedy nebe), ale také nakolik nám pomáhá v dobrém prožívání našich mezilidských vztahů.

Bůh chce, aby se všichni lidé zachránili, jinak řečeno, aby byli spaseni. A tato záchrana, jak nám připomíná apoštol Pavel, je v poznání pravdy, to znamená v poznání Ježíše Krista. Protože teprve v něm a pouze v něm, poznává člověk pravdu o Bohu a o člověku, tedy i pravdu o sobě.

V době postní se často čte úryvek z Janova evangelia o setkání Pána Ježíše se samařskou ženou. V jistém slova smyslu můžeme tento rozhovor nazvat mezináboženským dialogem. Pro samařskou ženu se její náboženství stává „odrazovým můstkem“ k přijetí evangelia, k přijetí Ježíše jako jediného Krista, skrze něho jediného přichází spása. To platí přesto, že sám Pán Ježíš říká, že samařané „uctívají, co neznají“.

Spása je v Kristu

Spásná hodnota náboženství se tedy v našem křesťanském pohledu jednoznačně odvíjí od toho, nakolik své vyznavače to, které náboženství vede ke Kristu a připravuje na setkání s Ním (jako tu samaršskou ženu) a nakolik případně od něj naopak vzdaluje. Je tedy zcela jasné, že v tomto ohledu je křesťanské náboženství jednoznačně nejlepší. Na tomto místě ale stojí za to rozlišit křesťanskou víru jako takovou a to, jak je (nebo někdy spíše není) prožívána konkrétním člověkem, který se ke křesťanství hlásí.

Jedině katolická církev má plnost prostředků spásy

A v rámci křesťanství pochopitelně považujeme za nejlepší katolickou církev a katolickou víru. Proč? Proto, že je v ní plnost prostředků spásy. To znamená, že tu máme na rozdíl od řady jiných křesťanských církví všech sedm svátostí, tradici pocházející od apoštolů a spojenou s úplným vyznáváním víry, výkladem Písma a apoštolskou posloupností.

Malé shrnutí

Je tedy jasné, že z našeho katolického pohledu má jednoznačně nejvyšší spásnou hodnotu katolická víra, za ní následují s určitými odstupy ostatní křesťanské církve, pak už s větším odstupem je židovství (i když i v něm můžeme spatřovat jisté rozdíly). Pak už s dalším výrazným odstupem následují nebiblická náboženství, ačkoliv i v nich můžeme, jak píše svatý Justin, nalézt „semena Logu.“ Vůbec ale není totéž mít možnost nalézt v nějakém náboženství plnost pravdy a v nějakém jiném náboženství mít možnost zahlédnout jenom občas nějakou zastřenou stopu pravdy, překrytou navíc v řadě případů mnoha stopami falešnými. Není tedy pravda, že všechna náboženství jsou si rovna v tom smyslu, že je jedno, čemu člověk věří. S tvrzením, že je jedno, čemu člověk věří, nesouhlasí ani žádný hlouběji věřící křesťan ani žádný zaujatější vyznavač jiného náboženství.

S tvrzením, že je jedno, čemu člověk věří, může souhlasit pouze ten, kdo náboženské víře nepřikládá žádnou nebo skoro žádnou důležitost a pokládá ji jenom za něco okrajového. Takový člověk však většinou, aniž si to uvědomuje, věří celé řadě pověr, předsudků a dezinformací.

Úcta k člověku

Katolická církev učí, že každý člověk má stejnou důstojnost bez ohledu na to, jaké je jeho náboženské přesvědčení. Bůh totiž každého člověka stvořil ke svému obrazu a zve ho do hlubokého osobního vztahu. O tuto důstojnost nemůže člověka připravit ani to, když tento vztah s Bohem neprožívá.

Je tedy třeba důsledně rozlišovat mezi spásnou hodnotou různých náboženství, která se velmi liší a důstojností člověka, která je stejná u všech.

P. Zdeněk Sedlák

Duchovní správci naší farnosti

---

10. Václav Jan Píkl

- narozen roku 1910
- člen řádu premonstrátů
- od 1. 4. 1958 administrátor v Nížkově, ale už za několik dní zatčen, zbaven státního souhlasu a v Jihlavě souzen s dalšími členy řádu za to, že tajně pokračovali v řeholním životě
- odsouzen za „podvracení republiky“ na 4 roky
- zemřel roku 1980 a pohřben je v Želivě
- duchovní správce několik dní v roce 1958

Jaroslav Jelínek

V autobuse

Čtyřicetiletý mladík se díval v autobuse z okénka. Najednou vykřikl: „Podívej, tati, stromy nám jdou naproti!“ Otec se na něj podíval a usmál se. Mladý pár, který seděl blízko, se tomu dětinskému chování mladíka zasmál.

Mladík znovu zvolal: „Podívej, tati, mraky běží za námi!“ Dvojice neodolala a zeptala se mladíkova otce: „Proč nevezmete svého syna k nějakému dobrému lékaři?“

Muž se usmál a odpověděl: „Zrovna jsme tam byli, právě jedeme z nemocnice. Můj syn byl od narození slepý a dnes poprvé vidí.“

Každý člověk na zemi má svůj příběh. Nesud'te ho, dokud jej nebudete znát. Pravda vás překvapí.

(Bruno Ferrero: Potěšení pro duši)

Jak proměnit frustraci z neustálého omezení

Jestliže pšeničné zrna nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek. J12,24

Text o pšeničném zrně dává příležitost zamyslet se nad tématem oběti, které je právě v těchto dnech tak aktuální.

Vzhledem k okolnostem, které nás provázejí celý poslední pandemický rok, jsme neustále vyzýváni k ohleduplnosti. Pro mnohé se ale ohleduplnost rovná tomu, že je potřeba přinášet osobní oběti.

Jistě to pro nás není snadné. Přicházíme o práci, nebo naopak pracujeme mnohem více než dříve. Trávíme mnohem více času doma, kde se už po roce objevuje ponorka. Učíme se s dětmi přes počítač, uskromňujeme se, žijeme v nejistotě a ve stresu... Snad v nás i bují pochyby, jestli je to k něčemu dobré, jestli naše osobní oběti mají nějaký význam, jestli nepřicházíme o naše jistoty zbytečně...

Zvolíme-li přístup, ve kterém za každou cenu budeme chtít zůstat celým zrnem, skutečně můžeme zažít velký pocit osamění. Pokud ale vědomě dokážeme přinést svou vlastní oběť a odevzdáme ji Bohu do rukou, pak sami nezůstáváme, protože přinášíme užitek. Věřím tomu, že jsme jako lidstvo propojeni a můžeme si vzájemně pomáhat i tím, že obětujeme něco ze svého za někoho jiného.

Ježíš obětoval svůj život za všechny lidi. Neřekl, že svůj život dává jen za toho, kterého osobně zná, kdo je mu sympatický. Neřekl, že jeden

život má vyšší hodnotu než jiný. Ježíš měl strach, ale neustoupil nátlaku strachu a jeho oběť nám všem nakonec přinesla otevřené dveře k naplněnému životu, vzkříšení, spáse.

Myslím, že se nemusíme bát osobních obětí, pokud zůstáváme s Ježíšem. Každou naši oběť totiž nakonec odmění úroda, která z ní vyroste.

<https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/jak-promenit-frustraci-z-neustaleho-omezeni>

Úkryt na zlé časy

Známý františkán Benedict Groeschel měl jednu fotografii, kterou si pečlivě střežil. Na té fotografii je mu sedmnáct let a sedí na lavičce v parku se svým otcem. Vypadá mírumilovně, usebraně a zranitelně. Ale při pohledu zpět na svůj život Benedict říká: „Jak jenom mohl tenhle kluk přežít všechny ty roky?“

A hned odpovídá: Protože jsem objevil malý přístav ukrytý ve své duši – přístav, který jsem nevybudoval, útočiště chráněné před poryvy života. Uprostřed bouří jsem toto posvátné místo někdy nedokázal nalézt, ale věděl jsem, že tam přesto je. Protože Bůh je Bohem pokoje, zbudoval v nitru každého z nás tento vnitřní přístav. Je to úkryt, který nám umožní přežít, když jsou časy zlé. Je to místo, kde můžeme zahlédnout paprsek přízně a milosti. Snažíme-li se za všech okolností držet Boha, on nám umožní najít toto vzácné místo pokoje. Vztáhne k nám svou ruku.

Ve své vlastní duši našel Benedict Groeschel pokoj, sílu a radost, které charakterizují domov darovaný Bohem. Když k tobě Bůh vztáhne ruku, jsi ochoten vstoupit a posadit se u něj? Sedět u Ježíšových nohou a zakoušet Otcovu přítomnost je totiž celoživotní potěšení.

Bůh nabízí víc...

<https://www.vira.cz/texty/clanky/ukryt-ktery-nam-umozni-prezit-zle-casy>

Pro zasmání

Roubíček s Kohnem šli na večeri. Poručili si každý kávu a vytáhli si svoje chanukové placky. Přiběhla servírka a povídá: "Pánové, tady nesmíte konzumovat vlastní potraviny!" Oba se na sebe jen podívali, pokrčili rameny a vyměnili si placky.

<http://www.ledecns.farnost.cz/vtipy/>

„Vždy s Bohem“

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 17. dubna 2021

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!
Náklady na jeden výtisk činí 12 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu

farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Zdena Holcmanová, Vlasta
Jindrová – redaktoři farního listu
